

İstanbul

— Rabia Barış · 30 Mayıs 2011

Hey İstanbul İstanbul hadisle kutlu şehir,
Peygamber müjdesine erenler diyarı hey!
Geçmişten geleceğe mutlu umutlu şehir
Manevi güllerini derenler diyarı hey!
İnciden gerdanlığın yakışır boğazına
Efsunlu maviliğin doyum olmaz hazzına
Sahilde kulak verdim katibimin sazına
Eyyub el-Ensarî'yi görenler diyarı hey!
Topkapı, Dolmabahçe tarihine ömürsün
Yıldızlar inci dizip güneş saçını örsün
Cihan ki sana hayran aşığındır görürsün
sevdayı gizemine serenler diyarı hey!
Nur yağıyor diyorlar sırlı gecelerinde
Lehçe-i İstanbul'sun şiir hecelerinde
Dolaşırdı Sultanlar lale bahçelerinde
Şehriyar vuslatını sevenler diyarı hey!
Kubbeli camilere gerilirken mahyalar
Allah allah lafzıyla", süsleniyor sayfalar
Barbaros'la, sulara hükmederken tayfalar
Ufka umut tülünü gerenler diyarı hey!
Çağın ordusu dedi Fatih altın nefere
Fetihle bütünleşti ulaşıırken zafere
İslam'la, kucaklaştı göğsünü gere gere
Şehriyarın, yârisin yarenler diyarı hey!

Gülhane şenlik yeri çamlıca da eğlence
Rüzgar minareleri dövüyor ince ince
İnsan kendini bulur Üsküdar' a gelince
Sevgiyi sevenlere verenler diyarı hey!
Asya'dan, Avrupa'ya açılırken kapılar
Dört kıtaya hükmetti Osmanlı'da sultanlar
Senin için can verdi yedi başlı civanlar
Bizans' a al sancakla girenler diyarı hey!
Rasul, kokusu sinmiş bağrındaki güllere
Cennet diyar diyorlar senin konuştuğun yere

Nice kullar can atar görmek için bir kere
Oy İstanbul İstanbul diyenler diyarı hey!
Rabia BARIŞ